

Τῆ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα κου σο ον
μου ει σα κου σο ον μου Κυριε Κυριε ε
κεκραξα προς σε ει σα κου σο ον μου προσχες τη φω νη
της δε η σε ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε
ει σα κου σο ον μου Κυριε

Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ως θυ μι
α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χει ρων μου θυ
σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σο ον μου Κυριε
ε

Ἦ Στιχολογία.

Θου Κυριε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γω σπο
νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν
α μα ρ τι αις

Σ^{Γα} υν αν θρωποισερ γα ζο με νοιςτην α νο μι αν
και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων
αυτων^{Γα}

Π^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου^{Γα}

Ο^{Γα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των^{Γα} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των^{Γα}

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν^{Γα} ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην^{Γα}

Ο^{Γα} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου^{Γα} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου^{Γα}

Φ^{Γα} υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βας μ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρου ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα
συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των^{Γα}

Π^{Γα} ροσχεσπροστην δε η σι ι ιν μου^υ ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα^{Γα}

Ρ^{Γα} υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με^υ ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{Γα}

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Γα}
του ε ξο μο^υ

λο^Χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{Πα}

Ε^Μ σπε ρι νον^{Γα} υ μνον προσ φε ρο μεν εν σοι Χρι
στε^υ με τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευ μα τι κων^{Πα}

^{Γα} ε λε ησον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας η η μων^{Γα}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι^Χ
ε ως ου αν τα πο δω ως^{Πα}

μοι^{Πα}
Σ^{Γα} ω σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου συ γαρ πα ντων^{Πα}

η σωτηρία ο κλυδων με των παθων εκ
 τα ρα α αττει και το βαρος των ανομιων
 με βυθιζει δος μοι χειρα βοηθειας και προς φως
 αναγαγε με κατα νυξε εως ως μονος ε ευ
 σπλαγχνος και φιλανθρωπος

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
 ει σα ακ

σον της φωνησμου

Tον διεσπαρμενον μου νουν σου να γαγε Κυ
 ρι ε και την χειρ σωθεισαν μου καρδιαν καθαρι
 σον ως τω Πετρω διδους μοι μετανοιαν ως τω τε
 λω νηστε νησμον και ως τη πορνη ηδα κρυφα
 να με γαλητη φωνη κραυγα αζωω σοι ο Θε
 ος σωσον με ως μονος ε ευσπλαγχνος και φιλαν
 θρωπος

Στίχ. δ. Γεννηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
 εις την φωνη

της δεησεως μ

Π^{Νη} ολ λα κιστην υ μνω δι αν εκ τε λων ευ ρε
 ε θην^{Πα} την α μαρ τι αν εκ πληρων^{Γα} τη μεν γλωττη ασ μα
 τα φθεγ γο με νος^{Πα} τη δε ψυ χη α το πα λο γι ι ζο
 με ε νος^{Γα} αλλ ε κα τε ρα δι ορ θω σον Χρι στε ο
 Θε ος^{Πα} δι α της με τα νοι ας και ε λε η σον
 με^Γ

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν
Κ υ υ ρι ε ο ε πι Σταυ ρ ο ε κ ο
 σι ι ως υ φα πλω σας τας πα λα μας ο τ ο τον κα
 τα νυ ξει καρ δι ας προ σκυ νειν η μα ας α ξι ω
 σον λε λαμ πρου σμε ε νος κα λως νη στει αις και δε
 η σε σι και εγ κρα τει α και ευ ποι ῆ α
 γα θε ος και φι λα ανθρωω πος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Kυ υ ρι ε των α μαρ τι ω ν μ ε τα

πλη η θη κα τα το πλη η θο ος ε ξα λει ψον των σων

οι κτι ρ μων πα νοι κτι ι ι ρ μον και τον Σταυ ρο

ον σ ε α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ χη

και βλε πειν και προ σ πτυ σ σε σ θαι εν τη πα ρ ε ση της

εγ κρα τει ας ε βδο μα δι ως Φι λα ανθρω ω πος

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον

Mε γι στον θαν μα το Ευ υ λον ο ρα ται εν

ω Χρι στος σα ρ κι ε σταυ ρω ω θη προ σκυ

νει ο κο ο σμος και φω τι ζο με νος α να

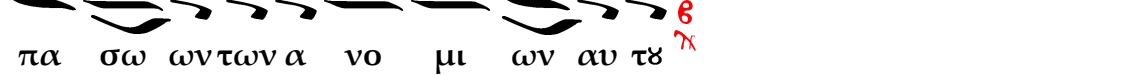
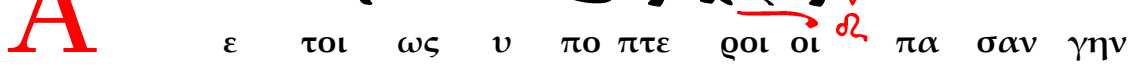

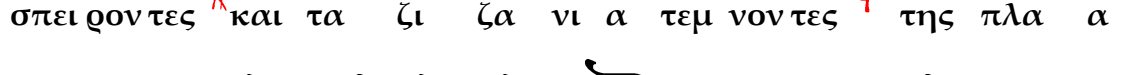
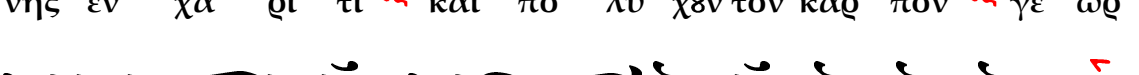

κρα α ζει ω τ ε Σταυ ρ ε τη δυ να μει και θε

 ω ρθ με νος δαι μονας και αι αι ει και εκ

 τυ πθ μενος τθ τθς φλεγων δει κνυ υ ται μα κα ρι ζω

 σε το α α χραντον Ευ λον τι μω και προ σκυ νω εν

 φο βω και Θε ον δο ξα ζω τον δι α σθ μοι χα ρι ζο

 μενον ζω ηνητην α τε λε ευ τη η τον

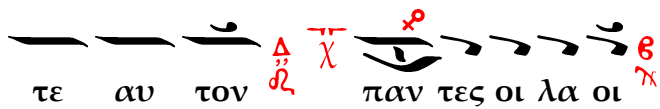
(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

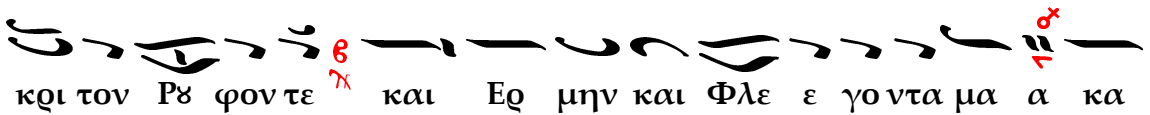
Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

 τον Ισ ρα ηλ εκ

 πα σω ωντων α νο μι ων αυ τθ
A

 ε τοι ως υ πο πτε ροι οι πα σαν γην

 δι ε δρα με τε τα σε πτα δι δα αγ μα τα κα α τα

 σπει ροντες και τα ζι ζα νι α τεμ νοντες της πλα α

 νης εν χα ρι τι και πο λυ χεν τον καρ πον γε ωρ

 γηντες πα νευ φημοι ον κα τε χθ σι νο η ται αι

 α πο θη και εις αι ω νας γε ωρ γω τω α θα

 να α τω πε ρι φανως συντη ρθ μενοι

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

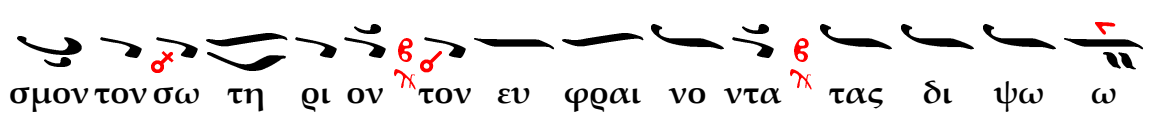
 τε αυ τον παν τες οι λα οι

Η ρω δι ω να Α γα βο ον και Α συγ

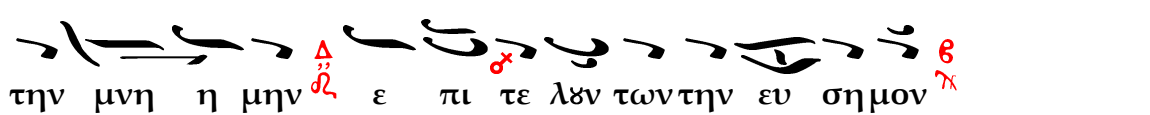
 κρι τον Ρθ φον τε και Ερ μην και Φλε ε γοντα μα α κα

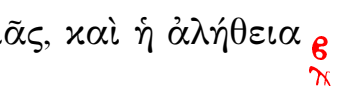
 ρι σω μεν τα της α μπε λτυγ χα νοντα κα τα α

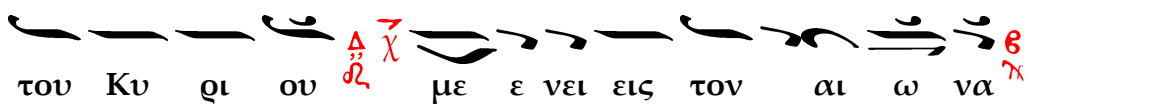
 καρ πα κλη μα τα α πο στα ζοντα η μιν γλυ κα

 σμον τον σω τη ρι ον τον ευ φραι νο ντα τας δι ψω ω

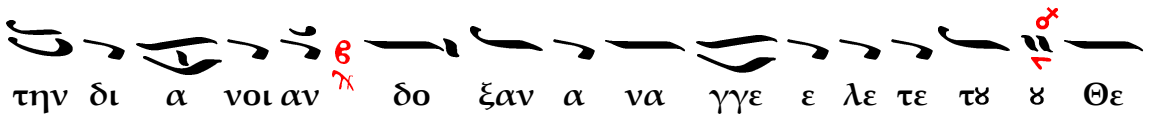
 σας καρ δι ας των εν πι στει α λη θει τρων

 την μνη η μνη ε πι τε λων των την ευ σημον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

 του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Ο υ ρα νοι χρη μα τι σα ντε ες υ ψη λοι

 την δι α νοιαν δο ξαν α να γγε ε λε τε τρων Θε

 ρων τρων σαρκω θεν τος θε λη μα τι θε ο ο

 πται Α πο το λοι ο δη γοι των ευ σε βων Εκ κλη

 σι ας θε με λι οι πυρ γοι α σει στοι ευ σε βει ει

ας λι με νες α πορ ρη των μυ στη ρι ων υ πη
ρε ε ται φω τα γω γοι των ψυ χων ημων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου Σ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ω ς Θε υ Μη τηρ α φθο ρο ος και α γνη

και πα να μωμος και α γι ω συ υ νη πα ση α συγ

κριτος τον ε να γη και α κα θαρτον και πα α σης

αισ χρο τη τος πα ρα νο μη και δει νης ευ ρε την

εγ χει ρη σε ως μη α πω ση με μη ε α α σης

με ο λως α πο λε σθαι αλ λα ρυ σαι των πα

θω ων με και ε πι στρε φοντα σω σον με ε ε ε ε

Τὸ ἀργόν.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι

ω ω Πνευμα α τι ι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α α μη ην

Ω ς Θε ο Μη ητηρ α αφθο ο ρο ο ος και

α γνη η και αι πα να μω ω μο ος και α γι ι

ω ω συ ν νη η πα α α ση η α συγ κρι ι το ος

τον ε ε να α γη η η και αι α καθα ρο το ο ο

ον και πα α σης αι σ χρο ο τη το ο ο ος πα α

ρα α νο μ ο και αι αι δει νης ευ ρε τη ην ε εγ

χει ρη σε ε ω ως μη α α πω ση η με μη ε

α ση ης με ε ο λω ως α α πο ο λε ε ε

σθαι αι αι αι α αλ λα α ρυ σαι αι των πα α θω ω

ω ω ων με και ε πι στρε ε ε φο ο ντα σω

σο ον με ε ε ε ε ε ε

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ.

Φ ῶς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ἰ
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ἰ ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε^{νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βς ς ς τοις
 φο βς με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα εν τω

α κη δι α ασαι τη η ην καρ δι ι ι ι

α α α αν μϛ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
των πτερυυυυ

γω ω ω ων σϛ

τὸ τρίτον

Ε^{νη}
ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϛ ϛ ϛ τοις
φο βϛ με ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ
Πα
το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α
νη
α α α α α σϛ ϛ Κυυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, τὸ
ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Νη ς

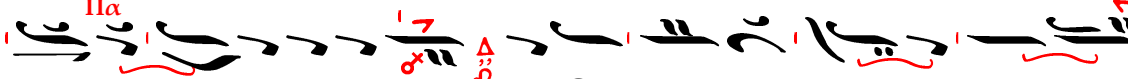
 ^{Πα}
α ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ων α αλ λω ω

 ως ο ο ο ο ο Τε ε ε λω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω νησ τε ε να α α α

 α α α α α ξα ας κρα αυ γα α α α α α

 α α α α α α α α ζω ω κραυ γα α ζω

 ^{Πα} σοι οι οι οι οι οι οι ο Θε ος ι λα α α α

 α α σθη η τι ι ι ι ι ι ι ι ι μοι τω ω

 ω ω ω ω α α α α μα α α α αρ τω ω

 ω ω ω ω ω ω α α μα α αρ τω ω ω ω

 ω ω λω και Φα ρι ισ σα ι ι κης υ πο κρι ι

 ι ι σε ε ω ως ρυ υ υ υ υ υ υ υ σαι αι

 αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με ε ως μονος ε ε

 ε ευ σπλα α αγ χνος

^χ Προς σε η ρα τς ο φθαλ μς μθ τον κα τοι κθν

 τα εν τω θ ρα νω Ι δθ ως ο φθαλ μοι δθ

λων εις χειρας των κυριων αυτων ως ο φθαλμοι
 παιδισκης εις χειρα της κυριας αυτης ουτως
 οι οφθαλμοι ημων προς Κυριον τον Θεον η
 μων εως ο οιοι οιοι κτειρη η η ησαι
 αι η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

A τε νισαι το ο Ο ο ομα εις ο ρα α
 νον ο το ολμω ο τα α α α λα α ας ε ε γω
 εκ των πο νη ρω ω ων μη πρα α α α ξε ε ε ε
 ων αλλ ως ο Τε λω ω νησ τε ε να α ξας
 κραν γα α α α ζω ω ω ω σοι ο Θε ος ι
 λα α α α σθη η τι ι ι μοι οι τω ω α μα
 αρ τω ω ω λω και φα ρι σα α ι ι κης
 υ πο κρι ι σε ω ως ρυ υ υ σαι αι αι αι με ως
 μο ο ο νος ε ε ε ευ σπλα α αγχνος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ελεησον ημας Κυριε Ελεησον η
μας οτι επιπολυε πλησθημεν ε
ξ
δενωσεως επιπλειονε πλησθη η ψυ
χη
ημων το ονειδος τοις ευθυνοι και η
ε
ξ
δενωσις τοις υπερηφανοις

Μαρτυρες Κυριου παντα τοπον αγιαζε τε και
παασαν νοσον θεεραπειε τε και νυν
προσβουσα
τερουσθη η ναιτων παγιδων του
εχθρου τας ψυ
χας ημων δε ο ομεεθα

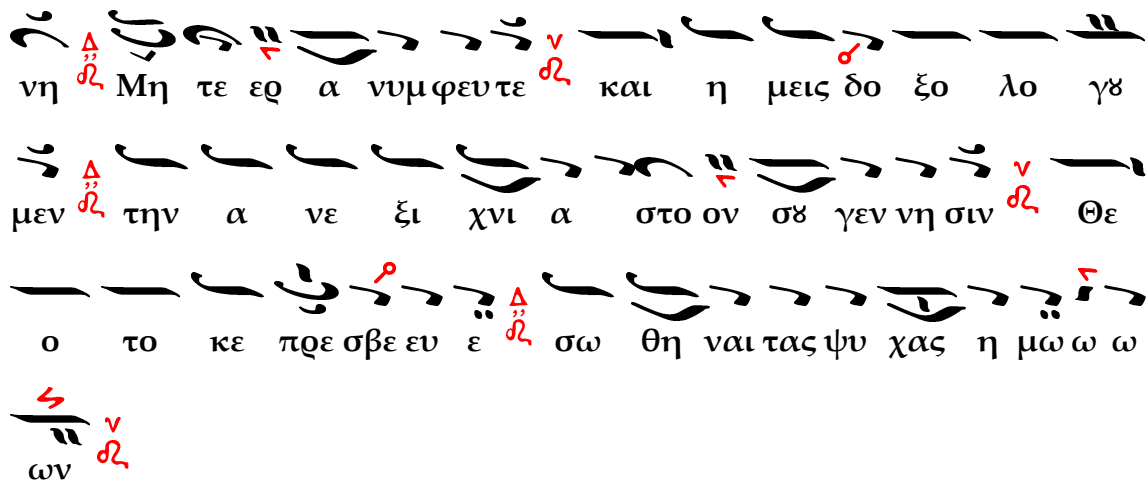
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Και νυν και αι και εις τας αιωνωνας
των αιωνων αμην

Ταουρα νι ια υμνει σε κεχαριτω με

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιῶμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Θ ε ο τ ο ο κ ε Πα ρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χ αι ρ ε κ ε χ α
 ρ ι τ ω με ε ν η Μα ρ ι ι α ο Κυ ρ ι ο ς με τα
 σ θ ^u₉ ευ λο γ η με ν η η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'}₂₂ και ευ λο
 γ η με ν ο ς κ α ρ πο ο ς τ η ς κοι λι α ς σ θ ^u₉ ο τι Σ ω
 τη ρ α ε τε ε κε ε ς τ ω ν ψυ χ ω ν η η μ ω ν ^u₉

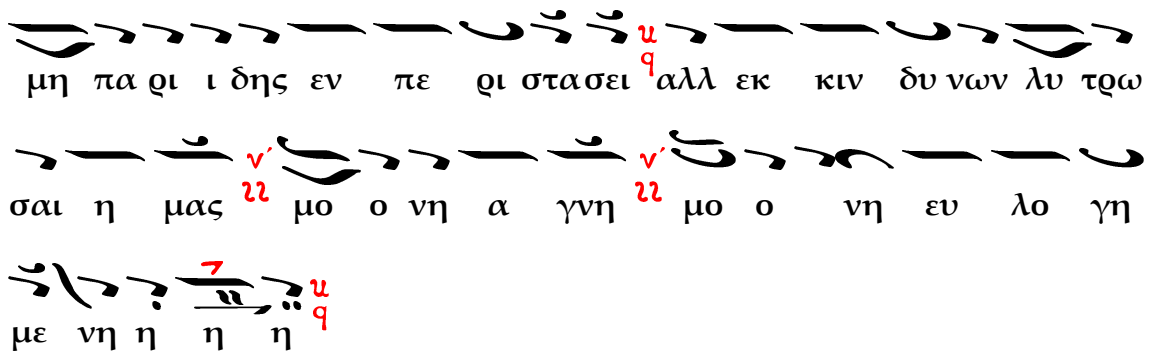
Β α π τ ι σ τ α τ ε Χ ρ ι σ τ ε ^{ν'}₂₂ παν τ ω ν η μ ω ν μ η σ θ η
 τι ^{ν'}₂₂ ι ν α ρ υ σ θ ω με ν τ ω ν α νο μι ω ν η μ ω ν ^u₉ σοι
 γ α ρ ε δο θ η χ α α ρ ι ς π ρ ε σ β ε ευ ει ν υ πε ρ η μ ω ν ^u₉

Δόξα.

Ι κ ε τε υ σα τε υ πε ρ η μ ω ν ^{ν'}₂₂ α γ ι οι Α πο
 στο λ ο ι και Α γ ι οι πα αν τ ε ς ^{ν'}₂₂ ι ν α ρ υ σ θ ω με ν κ ι ν δυ
 ν ω ν και θ λι ψ ε ω ν ^u₉ υ μα ς γ α ρ θε ρ μ ο ς π ρ ο στα α τ α ς ^u₉ π ρ ο ς
 τον Σ ω τη η ρ α κ ε κ τ η με ε θ α ^u₉

Καὶ νῦν.

Υ πο τ η ν σ η ν ευ σ π λ α γ χ ν ι ι αν ^{ν'}₂₂ κ α τα φ ε ευ γ ο
 με ν Θε ο τ ο κ ε ^u₉ τ α ς η μ ω ν ι κ ε σ ι ι α ς ^{ν'}₂₂

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα

σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

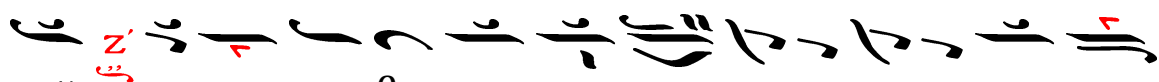
Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' - θ

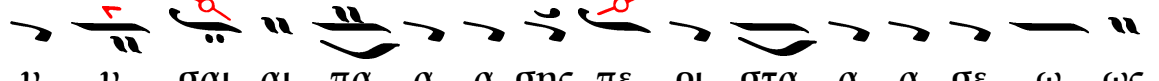
Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολων Μη τε ε ε ε

 ε ερ τϑ ϑ ϑ ϑ Θε ϑ ϑ ϑ τϑ ϑ Υ υ ψι ι ι

 στϑ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϑ ϑ ϑ ϑς δϑ ϑ λϑ ϑ ϑς σϑ ϑ ϑ ϑ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
